32000R1522

2000.10.31. AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA L 175/10

A TANÁCS 1522/2000/EK RENDELETE
(2000. július 10.)
az Ausztráliából, Indonéziából és Thaiföldről származó szintetikus vágott poliészter szálak behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vámok végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 9. cikkére,

tekintettel a tanácsadó bizottsággal való egyeztetést követően benyújtott bizottsági javaslatra,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Ideiglenes intézkedések és végleges kiegyenlítő vámok

(1) A 124/2000/EK bizottsági rendelettel [2] (az „ideiglenes vámrendelet") ideiglenes dömpingellenes vámokat vezettek be a Közösségbe importált, 5503 20 00 KN-kód alá tartozó, és Ausztráliából, Indonéziából és Thaiföldről származó vágott poliészter szálakra („VPSZ").

(2) Az ezzel párhuzamos szubvencióellenes vizsgálatok eredményeként az Ausztráliából és Tajvanból származó VPSZ a Közösségbe történő behozataláról szóló 123/2000/EK bizottsági rendelet [3] értelmében ideiglenes kiegyenlítő vámokat szabtak ki.

(3) Az említett szubvencióellenes vizsgálatokkal kapcsolatban az Ausztráliából, Tajvanból és Indonéziából származó behozatallal a 978/2000/EK tanácsi rendelettel [4] végleges kiegyenlítő vámokat fogadtak el.

1.2. Utólagos eljárás

(4) Az ideiglenes dömpingellenes vámok kivetését követően néhány fél írásos észrevételeket nyújtott be. A 384/96/EK rendelet (az „alaprendelet") 6. cikke (5) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően azt ezt kérő felek számára a meghallgatásra lehetőséget biztosítottak. A feleket tájékoztatták azokról az alapvető tényekről és szempontokról, amelyek alapján a végleges dömpingellenes vámok kivetésére, illetve a szóban forgó vám szintjén az ideiglenes vámmal fedezett összegek végleges beszedésre vonatkozó javaslatot meg kívánták hozni. A felek számára határidőt biztosítottak, amely alatt ezt a tájékoztatást követően nyilatkozataikat benyújthatták.

(5) Az adott célra megjelölt határidőn belül az érintett felek által benyújtott írásos vagy szóbeli észrevételeket megvizsgálták, és megfelelő esetben a végleges megállapításoknál figyelembe vették.

1.3. Az együttműködés elutasítása

(6) Az ideiglenes intézkedéseket követően egy nem együttműködő indonéziai exportáló gyártó a Bizottságot a nem együttműködői státusa felülvizsgálatára kérte. A kereset szerint annak ellenére, hogy a határidő nehézségeket okozott, a szóban forgó vállalat válaszolt a Bizottság kérdőívére, és ez az együttműködési szándékot jelezte.

(7) Az ideiglenes vámrendelet (18) preambulumbekezdésében adott magyarázatnak megfelelően a szóban forgó gyártónak nem sikerült határidőn belül választ adnia a kérdőívre, amely határidőt többször meghosszabbították annak érdekében, hogy a vállalat feldolgozható választ adhasson. Az együttműködés elutasítására vonatkozó ideiglenes döntést ennek megfelelően meg kell erősíteni.

2. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

(8) Az érintett termék szintetikus vágott poliészter szál, kártolatlan, fésületlen, illetve a fonásra bármely egyéb módon előkészítetlen állapotban, amely jelenleg az 5503 20 00 KN-kód alá tartozik. A termék szokásos megnevezése vágott poliészter szál vagy VPSZ.

(9) A thaiföldi kormány („TK"), az indonéz kormány („IK"), bizonyos exportáló gyártók és felhasználói szövetségek („Eurofibrefill") állítása szerint az ennek az eljárásnak a kezdeményezéséről szóló hirdetmény nem vonatkozott a nem fonási alkalmazásokra, és ennek megfelelően ezeket a VPSZ-típusokat ki kellett volna zárni az eljárásból.

(10) Az az érv is felmerült, mindenképpen meg kellene különböztetni a fonási alkalmazásokra használt VPSZ (más néven sodrott vagy „SVPSZ") típusokat és a nem fonási alkalmazásokra használt VPSZ (más néven sodratlan, töltőanyag vagy „NSVPSZ") típusokat, mivel ezek fizikai, műszaki és kémiai jellemzői, valamint felhasználási területük eltérő. Arra is hivatkoztak továbbá, hogy az SVPSZ és az NSVPSZ közötti felcserélhetőség, ha egyáltalán létezik, nagyon korlátozott, és kizárólag bizonyos, eredetileg SVPSZ rendeltetésű, de NSVPSZ-ként is felhasználható szálat érint. Sőt, egyes érdekelt felek azt állították, hogy az SVPSZ és az NSVPSZ közötti különbség megjelenik a „de-

[1] HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 905/98/EK rendelettel (HL L 128., 1998.4.30., 18. o.) módosított rendelet.
[2] HL L 16., 2000.1.21., 3. o.
[3] HL L 16., 2000.1.21., 30. o.
[4] HL L 113., 2000.5.12., 1. o.

nier" – ben kifejezett vastagságban. Véleményük szerint a 3 deniernél vékonyabb VPSZ-szálakat a fonóipar használja fel, míg a 3 deniernél vastagabb szálakat nem fonási alkalmazásokban használják.

(11) Amellett érveltek továbbá, hogy a közösségi iparág főként SVPSZ-t termel, következésképpen a legtöbb NSVPSZ-féleséget a Közösségen kívülről kell behozni.

(12) Az egyik indonéziai exportáló gyártó is azt kérte, hogy az újrafeldolgozott nyersanyagból előállított VPSZ-t („újrafeldolgozott VPSZ") nem szabad a szokásos nyersanyagból előállított VPSZ-szel („szokásos VPSZ") azonos kategóriába sorolni, mivel a kétféle termék különböző előállítási folyamat eredménye, különböző nyersanyagokból állítják elő őket, és a végső rendeltetésük is eltérő. Ennek megfelelően amellett érveltek, hogy az újra felhasznált VPSZ-re ez az eljárás ne vonatkozzék.

(13) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a vizsgálat kezdeményezéséről szóló hirdetményben a panaszhoz hasonlóan egyértelműen idézték a valamennyi VPSZ-féleségre egyaránt vonatkozó KN-kód leírását. Mindennek ellenére ennek a vizsgálatnak a kezdeményezését követően egyes exportáló gyártók a vonatkozó KN-kód szövegezését rosszul értelmezték. Ezt követően tisztázták, hogy a panasz és a kezdeményezésről szóló hirdetmény egyaránt az érintett országokból exportált és a közösségi iparág által előállított valamennyi VPSZ-féleségre vonatkoztak, azok rendeltetésétől függetlenül.

(14) A közösségi iparág valójában a VPSZ és különösen az NSVPSZ valamennyi típusát gyártja. A Közösségben folyó korlátozott NSVPSZ-termelésre vonatkozó állításokkal szemben a vizsgálat azt mutatta, hogy a vizsgált időszakban, „VI" (1998. április 1.–1999. március 31.), az SVPSZ-típusok értékesítése a közösségi iparág teljes értékesítésének 25 %-át, míg az NSVPSZ-típusoké annak körülbelül 75 %-át tette ki.

(15) Arra is fény derült továbbá, hogy az Ausztráliából, Indonéziából és Thaiföldről származó VPSZ-behozatal 50 %-a SVPSZ, a fennmaradó 50 % pedig NSVPSZ.

(16) Ami az említett fizikai, műszaki és kémiai jellemzők különbözőségét illeti, emlékeztetni kell rá, hogy a VPSZ-nek sokféle különböző típusa létezik, amelyek kémiai összetétele azonos. Ugyanolyan termelőüzemekben, sőt ugyanolyan termelősorokon állítják elő őket. A vizsgálat kimutatta, hogy az exportáló gyártók és a közösségi iparág a piaci szereplőtől függően egyaránt 15–80-féle VPSZ-t állítanak elő. A különböző VPSZ-típusok megkülönböztetésében alkalmazott főbb jellemzők a következők: vastagság (denier), hosszúság, szilárdság, rugalmasság és zsugorodás. Nyilvánvaló, hogy a skála „alsó vége" és „felső vége" között az említett műszaki jellemzőket illetően vannak eltérések. Megjegyzendő ugyanakkor, hogy a fizikai jellemzőket illetően még az azonos vastagságú fajták között is vannak eltérések, mivel a gyártás általában a vásárló igényeinek megfelelően történik.

(17) A VPSZ-típusok állítólagos csaknem teljes, a termék eltérő rendeltetését kifejező 3 denier küszöbértéken alapuló megkülönböztetését ez a vizsgálat, különösen az exportáló gyártóktól és a közösségi iparágtól származó tényleges adatok elemzése nem erősítette meg. Sőt, a VPSZ különböző típusai között jelentős átfedéseket állapítottak meg. A vizsgálat kimutatta, hogy a nem fonóipari feldolgozásra szánt 3 deniernél vékonyabb és a fonóipari alkalmazásra szánt 3 deniernél vastagabb VPSZ értékesítése az érintett három országból származó behozatalnak és a közösségi iparág értékesítésének kb. 20 %-át teszi ki. A szálak 7 %-a továbbá pontosan megfelel a 3 denier küszöbértéknek, s ezeket fonási és nem fonási alkalmazásokra egyaránt használják. A vizsgálat tehát kimutatta, hogy nincs egyértelmű határvonal a különböző típusok között, mivel ezek egymást átfedik, és ennek következtében ebben a skálán belül az egymással „érintkező" fajták egymás versenytársai.

(18) Az említett átfedésen kívül az is bebizonyosodott, hogy a fonási és nem fonási alkalmazásokra ugyanazt a VPSZ-t használják, s ezt az is megerősítette, hogy bizonyos VPSZ-típusok esetén nyilvánvaló egyirányú felcserélhetőség áll fenn. Az SVPSZ tulajdonképpen abban az esetben adható el nem fonási alkalmazásra, ha a szálak minősége fonásra nem megfelelő. Következésképpen, a Közösség ilyen esetekben alkalmazott gyakorlatát követve, az érintett különböző PFS-típusokat egységes terméknek tekintjük.

(19) Ami az SVPSZ és az NSVPSZ előállítási ára közötti állítólagos különbséget illeti, megjegyzendő, hogy ez a különbség elhanyagolható. Ezt mutatja az is, hogy az SVPSZ és az NSVPSZ, például a fonási és a nem fonási alkalmazásokra használt VPSZ szabványos típusainak eladási ára között nincsenek nagy különbségek.

(20) Ahogy említettük, valamennyi VPSZ-típust ugyanolyan gyártóberendezéseken gyártják. Az egyik VPSZ-típusról a másikra való áttérés bizonyos beállítási és kalibrációs költségeket leszámítva nem jelent többletbefektetéseket. Ez a tény ugyan önmagában az érintett termék és a hasonló termék meghatározásánál nem lényeges, mégis az a következtetés vonható le belőle, hogy a közösségi iparág képes bármilyen VPSZ-típus előállítására. Következésképpen még abban az esetben is, ha igaz az az állítás, hogy a közösségi iparágtól nem lehet beszerezni egyes VPSZ-típusokat, ennek oka nem műszaki jellegű, hanem az, hogy a dömpingelt behozatal miatt nagyon alacsony árak alakultak ki, és a vásárlók az árajánlatok kérésénél ezekre az alacsony árakra hivatkoznak. Ennek megfelelően a vizsgálat nem erősítette meg azt az érvet, hogy a közösségi iparágtól bizonyos VPSZ-típusokat nem lehet beszerezni.

(21) Végezetül arra is emlékeztetni kell, hogy a VPSZ különböző típusainak megléte, a felhasznált nyersanyag, a gyártási eljárások és a rendeltetés eltérései nem járnak együtt a VPSZ alapvető fizikai, kémiai és műszaki jellemzőinek jelentős eltérésével. Ennek megfelelően az újrafeldolgozott és a szabványos VPSZ-t ebben az eljárásban egyaránt az érintett termékhez tartozónak tekintjük.

(22) Az előbbiek alapján úgy ítéljük meg, hogy az érintett termékre és a hasonló termékre vonatkozó meghatározásokkal kapcsolatos észrevételek nem érvénytelenítik az ideiglenes vámrendelet (10) és (12) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseket. Ennek megfelelően megerősítjük ezeket a következtetéseket, amelyek összhangban állnak a korábbi vizsgálatok ugyanezen termékre vonatkozó következtetéseivel.

3. **DÖMPING**

3.1. **Ausztrália**

3.1.1. *Rendes érték*

(23) Az ideiglenes intézkedések elfogadását követően az egyetlen ausztráliai exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottság az egyik belföldi felhasználót tévesen kapcsolódó vállalatként határozta meg, s így nem lett volna szabad kizárni ennek a vállalatnak az ügyleteit a rendes érték meghatározásából. Az exportáló gyártó szerint ez a felhasználó független vásárló.

(24) Ezt az állítást visszautasították, mivel a helyszínen beszerzett információk szerint a szóban forgó felhasználó és az ausztrál exportáló egy-egy tröszt tulajdonát képezi. Mindkét trösztöt ugyanaz a család ellenőrzi. Sőt, maga a vállalat is elismerte, hogy a két vállalat egyes igazgatói és részvényesei ugyanazok. A következtetés szerint az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének értelmében a két vállalat társult feleknek minősül. A vállalat nem bizonyította továbbá, hogy a kapcsolat nem gyakorolt hatást a két fél közötti árakra. A Bizottság megállapította továbbá, hogy ezeket az ügyleteket nem szokásos kereskedelmi tevékenység keretében kötötték, hiszen veszteségesek voltak.

(25) Az ausztrál exportáló gyártó azt is kérte, hogy a nyersanyag árának meghatározásához a nyersanyagoknak a számlán szereplő ára helyett az azokért ténylegesen fizetett összeget alkalmazzák.

(26) Ezt a kérést elfogadták, és a szokásos kereskedelmi tevékenység vizsgálatánál és a rendes érték képzésénél alkalmazott előállítási költséget ennek megfelelően vizsgálták felül.

3.1.2. *Kiviteli ár*

(27) Nem érkezett kérés a kiviteli ár meghatározására vonatkozóan. Ennek megfelelően az ideiglenes vámrendeletben megállapított következtetéseket megerősítjük.

3.1.3. *Összehasonlítás*

(28) Az ideiglenes intézkedések elfogadását követően az ausztrál exportáló gyártó megismételte a belföldi piacon végzett műszaki szolgáltatások utáni engedményre vonatkozó kérését.

(29) Az ideiglenes vámrendelet (40) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően a vállalat nem szolgáltatott kielégítő magyarázatot kérései jellegére vonatkozóan, továbbá nem szolgáltatott kielégítő magyarázatot, illetve olyan bizonyító erejű dokumentumokat, amelyek indokolnák a kért kiigazításban szereplő összegeket. A vállalat nem tudta bizonyítani továbbá, hogy a szóban forgó tényező következtében eltérő árak alakultak volna ki a belföldi és az export piacokon működő vásárlókkal szemben.

(30) Következésképpen a kérelmet elutasítottuk, és megerősítjük az ideiglenes vámrendeletben foglalt következtetéseket.

3.1.4. *Dömpingár-különbözet*

(31) Az egyes termékfajták módosított rendes értékének súlyozott átlaga és gyártelepi alapon számított kiviteli árának súlyozott átlaga közötti összehasonlítás kimutatta a dömping tényének megvalósulását. A vámot nem tartalmazó CIF behozatali ár százalékában kifejezett végleges dömpingár-különbözet 18 %.

3.2. **Indonézia**

3.2.1. *Mintavétel*

(32) Az ideiglenes vámrendeletben foglaltaknak megfelelően Indonéziában mintavételi eljárást alkalmaztak. Az ideiglenes intézkedések elfogadását követően az indonéziai hatóságok azzal érveltek, hogy a minta kiválasztásának idején nem értettek egyet a Bizottság által javasolt mintavételi eljárással. Megjegyzendő ugyanakkor, hogy a mintába végül azok a vállalatok kerültek be, amelyeket erre maguk az indonéz hatóságok írásban ajánlottak. Mivel a mintavételre vonatkozóan további észrevétel nem érkezett, az ideiglenes vámrendelet következtetéseit megerősítjük.

3.2.2. *Rendes érték*

(33) Az ideiglenes intézkedések elfogadását követően a Bizottság felülvizsgálta az egyik indonéz exportáló gyártó által tanúsított együttműködés körét. E tekintetben arra a következtetésre jutottak, hogy a vállalat által a kérdőívre adott válaszaiban, valamint a későbbiekben elvégzett helyszíni ellenőrzés során nyújtott információkkal kapcsolatban felmerült problémák következtében a vállalat által szolgáltatott, különösen az előállítási költségekre vonatkozó bizonyos információkat nem lehet megfelelően ellenőrizni. Az információk a vállalat által bemutatott formában félrevezetőek voltak, és mint ilyenek, gátolták a vizsgálatot. Az ideiglenes intézkedések elfogadását követően benyújtott magyarázatok ráadásul további kétségeket ébresztettek az eredetileg benyújtott információkat illetően. A vállalatot ennek megfelelően tájékoztatták arról, hogy az általa benyújtott bizonyos információkat nem vesznek figyelembe, és lehetőséget biztosítottak a számára további magyarázatok beterjesztésére. A beterjesztett magyarázatokat

nem találták kielégítőnek. Ilyen körülmények között az alaprendelet 18. cikkével összhangban a rendelkezésre álló tények alapján vonták le a következtetéseket. Mindazonáltal lehetőség szerint az említett vállalat által szolgáltatott információkat is felhasználták a vizsgálatban.

(34) Az említett indonéziai exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottságnak külön kellett volna kiszámítania a rendes értéket és a dömpingár-különbözetet az érintett termék második és harmadik minőségi osztályaira. A vállalat azt állította, hogy azzal, hogy az eltérő minőségű gyengébb minőségű termékekről külön-külön szolgáltatott adatokat, a kérdőív útmutatásait követte, mivel úgy ítélte meg, hogy a második és harmadik minőségi osztályokra vonatkozó műszaki leírások eltérőek, valamint, hogy ezeket a minőségi osztályokat a vállalat könyvelésében is külön kezelték. A vállalat továbbá a különböző minőségi osztályokkal kapcsolatban eltérő termelési költségeket jelentett, állítólag egy olyan költségszámítási rendszer alapján, amely a költségeket úgy osztja meg, hogy az biztosítsa az egyes minőségi alosztályok költségeinek megtérülését. Emellett a vállalat azt állította, hogy a gyengébb minőségű termékek csoportosított minőségi osztályainak összehasonlítása nem volt megfelelő.

(35) A vizsgálat kiderítette, hogy a vállalat a gyengébb minőségű termékek osztályozása során sem a jelentésre vonatkozóan a kérdőívben meghatározott utasításokat, sem a Bizottsággal ismertetett saját könyvelési eljárásait nem követte. Az említettek ellenére az egyes minőségi osztályok termelési költségeivel kapcsolatban a vállalatnak a kérdőívre adott válaszában jelentett adatokat tovább vizsgáltuk. Ebben a tekintetben megállapítottuk, hogy a második és harmadik minőségi osztályok szóban forgó termelési költségei az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének értelmében nem tükrözik megfelelően az egyes termékek előállításával és értékesítésével kapcsolatos költségeket. Valójában a gyengébb minőségű termékekre vonatkozó, a jelentésben szereplő termelési költségek nem tartalmazzák a bérköltségeket, az értékcsökkenést, az állandó költségeket, valamint az értékesítési, általános és adminisztratív („ÉÁA") kiadásokat. Kiderült továbbá, hogy a vállalat azon állítása, amely szerint az árak megállapítása kizárólag a költségek megtérülését szolgálta, ellentétben áll a benyújtott információval, amely utóbbi szerint a gyengébb minőségű termékeket magas haszonnal értékesítették. Nem vitatták továbbá azt a tényt, hogy a vállalat célja első osztályú VPSZ előállítása volt. Ez azt jelenti, hogy valamennyi VPSZ előállításának tényleges költsége – tekintet nélkül a minőségre – azonos volt. Ennek megfelelően a termelési költséget újraszámítottuk a vizsgált időszak alatti teljes tényleges költség alapján, amely költséget elosztottuk a teljes előállított mennyiséggel, és így állapítottuk meg az átlagos termelési költséget.

(36) Az ideiglenes vámrendeletben bemutatott eljárásnak megfelelően a felülvizsgált termelési költséget alkalmaztuk annak ellenőrzésére, hogy a belföldi árakat a szokásos kereskedelmi gyakorlatnak megfelelően állapították-e meg. Ahol erről meggyőződtünk, a belföldi árakat használtuk a rendes érték megállapítására. Ettől eltérő esetben képzett rendes értéket állapítottunk meg. Ezen az alapon az állítólag eltérő minőségű gyengébb minőségű termékek eltérő csoportosítása nem gyakorolt hatást az eredményre. Elfogadtuk mindazonáltal, hogy a vállalat az érintett termékből előállít gyengébb minőségű változatokat is, s ezt összehasonlítási alapként használtuk.

(37) Ugyanez az indonéziai exportáló gyártó kérte, hogy a rendes érték kiszámításakor használt általános és adminisztratív költségeket az érintett terméket gyártó üzemek teljes értékesítésére kellett volna rávetíteni, beleértve a vállalaton belüli értékesítést is.

(38) Ezt a kérést elutasítottuk, mivel a költségeket a független vásárlók részére történő értékesítés, és nem az érintett termék további feldolgozását végző egyéb üzemek felé történő vállalaton belüli értékesítési ügyletek eredményezik.

(39) Ugyanez az indonéziai exportáló gyártó utalt arra, hogy a Bizottságnak a konkrét termékkel kapcsolatos ÉÁA költségeket kellett volna alkalmaznia a rendes érték kiszámításakor az érintett terméket termelő üzemek teljes ÉÁA költségei helyett.

(40) Ezt a kérést elutasítottuk, mivel a vállalat nem szolgált olyan megfelelő írásos bizonyítékkal, amely lehetővé tette volna a kizárólag a konkrét termékkel kapcsolatos ÉÁA termelési költségek helyszíni ellenőrzéssel történő felülvizsgálatát. Ennek megfelelően fenntartottuk az üzemek ÉÁA költségeinek átfogó alkalmazását.

(41) Ugyanez az indonéziai exportáló gyártó utalt arra, hogy a Bizottság a rendes érték kiszámításakor a belföldi piacon értékesített termékek költségeibe felvett bizonyos, igazolhatóan a kivitellel kapcsolatos költségeket is.

(42) Ezt az állítást elfogadtuk, és az ÉÁA költségek felosztását felülvizsgáltuk a kérdőívre adott válasszal együtt benyújtott és az ellenőrzésnél felhasznált könyvelési tábla alapján azokban az esetekben, ahol egyértelműen kiderült, hogy a könyvelt tételek a kivitelhez kötődnek.

(43) Ugyanez az indonéziai exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottságnak nem lett volna szabad a vállalat egy állítólag pénzpiaci tevékenységet folytató szervezeti egységének ÉÁA költségeit az érintett termékhez csoportosítani, mivel ez az egység önálló nyereségközpont, amely a többi részleg felé nem nyújt központi szolgáltatásokat.

(44) Ezt az állítást elutasítottuk. A vállalat nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a szóban forgó szervezeti egység a többi üzemi egységtől független, illetve arra, hogy önálló nyereségközpontként működik. Különösen, a vállalat auditált pénzügyi kimutatásaiból sem derült ki, hogy valamely önálló nyereségközpont pénzpiaci tevékenységet végzett volna. Sőt, a vállalat által szolgáltatott okmányok azt mutatták, hogy a szóban forgó szervezeti egység központilag vesz részt a vállalat az auditált kimutatásokban meghatározott tevékenységében. A szervezeti egység az általában a központi iroda által végzett tevékenységeket végzi. Ennek megfelelően az ezen egység az érintett termékre jutó ÉÁA költségeinek felosztását a rendes érték kiszámolásakor megtartottuk.

(45) Ugyanez az indonéziai exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottságnak nem lett volna szabad az említett szervezeti egység kamatköltségeit az érintett termékhez csoportosítani. A vállalat azzal érvelt, hogy az ezen egység által elszámolt hitelekből a pénzpiaci tevékenységet és a leányvállalatokba történő befektetéseket finanszírozták. Ennek megfelelően a vállalat állítása szerint ezek a hitelek nem álltak kapcsolatban az érintett termék előállításával és értékesítésével, s így helytelen volna azokat a különböző üzemi részlegeknek tulajdonítani. Azzal érveltek továbbá, hogy az érintett termék előállításában és értékesítésében részt vevő részleg tőkeigényét a részleg saját maga fedezte.

(46) Ezt az állítást elutasítottuk, mivel a (44) preambulumbekezdésnek megfelelően, ez a szervezeti egység az általában a központi iroda által végzett feladatokat látta el. Emellett a vállalat nem szolgáltatott kielégítő bizonyítékot arról, hogy a hiteleket nem az egyes üzemi egységek tevékenységének finanszírozására használták. Sőt, a termelés és a pénzpiaci tevékenységek finanszírozásával kapcsolatban nyújtott magyarázatot a vállalat auditált pénzügyi kimutatásai sem erősítették meg.

(47) Az ezekre a pénzügyi kiadásokra vonatkozó állítás vizsgálata során megállapítottuk, hogy a vállalat fedezeti megállapodásokat kötött annak érdekében, hogy korlátozza az említett hitelek árfolyamkockázatát. Ezek a fedezeti ügyletek tőzsdei felár formájában megjelenő éves költségekkel jártak. Annak ellenére, hogy a vállalat azt állította, hogy ezt a költséget a (45) preambulumbekezdésben foglalt okok miatt nem volna szabad az érintett termékre terhelni, úgy ítéltük meg, hogy ezeket a költségeket az ÉÁA költségek közé kell csoportosítani, és a vállalat teljes forgalma alapján fel kell osztani valamennyi termék között. Elutasítottuk továbbá azt az igényt, hogy figyelembe vegyük a fedezeti ügyletekből származó árfolyamnyereséget, mivel az ilyen jellegű árfolyamnyereséget annak tényleges megvalósulásától függetlenül nem veszik figyelembe a dömpingellenes vizsgálatok során.

(48) Ugyanez az indonéziai exportáló gyártó azt állította, hogy abban az esetben, ha a kamatkiadásokat ráterhelik az egyes üzemi egységekre, azokból le kell vonni a nekik megfelelő bevételeket.

(49) Ezt az igényt elfogadtuk, amennyiben az rövid lejáratú letétekből származó bevételre vonatkozott. Ennek megfelelően az ÉÁA költségeket a szokásos üzleti gyakorlatra vonatkozó vizsgálathoz és a rendes érték képzéséhez történő felhasználásukat megelőzően felülvizsgáltuk.

3.2.3. *Kiviteli ár*

(50) Nem nyújtottak be igényt a kiviteli ár meghatározására vonatkozóan. Az ideiglenes vámrendeletben meghatározott következtetéseket megerősítjük.

3.2.4. *Összehasonlítás*

(51) A (36) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően egy exportáló gyártó azt állította, hogy figyelembe kellene venni az előállított termékek minőségi különbségeit. Az adott körülmények között megfelelőnek ítéltük a gyengébb minőségű termékek rendes értékére vonatkozó kiigazítás biztosítását.

(52) Az ideiglenes intézkedések elfogadását követően egy indonéziai exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottságnak a kiviteli értékesítésre vonatkozó hitelköltségek összegét a vállalatnál a hitellevélváltók leszámítolásakor jelentkező tényleges költségek alapján kellett volna kiszámítani. A vállalat azt állította továbbá, hogy a kiviteli értékesítés keretében felszámolt kamatlábak alacsonyabbak az azonos valutában történő belföldi értékesítés kamatlábainál.

(53) Ezt az állítást elutasítottuk, mivel az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése g) pontjának megfelelően a szóban forgó értékesítésre biztosított valamennyi hitelköltségben jelentkező különbségekre kiigazítást kell engedélyezni, azzal a feltétellel, hogy a kiigazítási „tényezőt figyelembe veszik a felszámított árak meghatározásakor". A kérdőívre adott válaszában a vállalat nem szolgáltatott információt a kiviteli értékesítés keretében nyújtott hitelek után felszámított kamatlábakra vonatkozóan, annak ellenére, hogy a kérdőívben ezt határozottan kérték. Azt az állítást, amely szerint a kiviteli értékesítésre nyújtott hitelek kamatlába alacsonyabb az azonos valutában végzett belföldi értékesítésénél, ennek megfelelően nem lehetett ellenőrizni, mivel ez a tényező az ellenőrzéskor nem volt ismeretes.

3.2.5. *Dömpingár-különbözet*

(54) Az adott esetben felülvizsgált rendes érték súlyozott átlagának és az adott termékfajta kiviteli ára súlyozott átlagának gyártelepi áron történő összehasonlításából kiderült, hogy a dömping ténye fennáll a mintában szereplő mindkét megvizsgált exportáló gyártó esetében.

(55) Az egyik megvizsgált vállalat esetében a dömpingárkülönbözetet módosították. Ennek megfelelően az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdése szerint a mintába fel nem vett együttműködő vállalatok számára kiszámított súlyozott átlag dömping árkülönbözetét is felülvizsgálták. A módosított számítások mindazonáltal nem voltak hatással az együttműködést elutasító vállalatok számára megállapított dömpingár-különbözetekre, amelyeket ennek megfelelően megerősítünk. A vámot nem tartalmazó CIF behozatali ár százalékaként megállapított végleges dömping árkülönbözetek a következők:

– A mintában szereplő megvizsgált exportáló gyártók:
  – PT. Indorama Synthetics Tbk: 8,4 %
  – PT. Panasia Indosyntec: 14,8 %
– A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók:
  – PT. GT Petrochem Industries Tbk.: 14,0 %
  – PT. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries 14,0 %
  – PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation Tbk.: 14,0 %
– Nem együttműködő exportáló gyártók: 20,8 %

3.3. **Thaiföld**

3.3.1. *Rendes érték*

(56) Az ideiglenes intézkedések elfogadását követően egy exportáló gyártó, amely nem tartotta nyilván külön-külön az egyes késztermékekkel kapcsolatos értékesítési költségeket, amellett érvelt, hogy a Bizottságnak el kellett volna fogadnia az általuk kifejezetten a kérdőívre történő válaszadás céljából készített részletes termékenkénti termelési költségszámításokat.

(57) Ez az exportáló gyártó az ideiglenes intézkedéseket követően amellett érvelt továbbá, hogy a vizsgált időszak a havi belső igazgatósági eredményeikből származó záró árukészletének értékét a várható piaci érték, és nem a költségek alapján számították ki, s ennek meg a szóban forgó összeg nem alkalmas arra, hogy azt a termelési költségek vonatkozásában felhasználják.

(58) Amellett érveltek továbbá, hogy helyesebb lett volna, ha a termelési költséget a pénzügyi év végén meglévő záró árukészlet értéke alapján állapították volna meg a vizsgált időszak végén meglévő a záró árukészlet értéke helyett, mivel az év végi záró árukészlet értékét auditálták, az a vizsgált időszaknak nem három, hanem kilenc hónapjára vonatkozott, továbbá hasonló volt a vállalat által kimondottan a vizsgált időszak első kilenc hónapjára számított termelési költséghez.

(59) Azt állították továbbá, hogy a havonkénti termelési költséget kellett volna felhasználni a nyersanyagár és az árfolyam ingadozása, illetve amiatt, hogy egyes hónapokban nem exportáltak a Közösségbe.

(60) Kiderült mindazonáltal, hogy a konkrét időszakokra számított költségek a kérdőívben jelentett készletértékelési módszer (az átlagos költséget, illetve a ténylegesen realizálható nettó értéket használták abban az esetben, ha ez utóbbi volt az alacsonyabb) alapján összeegyeztethetetlenek voltak az exportáló gyártó által a kérdőívre adott válaszok között jelentett egyes jelentett záró árukészletértékekkel.

(61) Az exportáló gyártó a kérdőívre adott válaszában tagadta, hogy igazgatósági könyvelést vezetne az érintett termékre vonatkozóan, és a helyszíni ellenőrzések során sem találtak semmiféle olyan igazgatósági nyilvántartást, amely a záró készletek értékét tartalmazta volna.

(62) Az állítólag auditált árukészletadatokra vonatkozóan a helyszíni ellenőrzés során kérésünk ellenére nem tudtak olyan táblázatot bemutatni, amelyben a pénzügyi év végén érvényes zárókészlet-értékelés szerepelt volna, ennek megfelelően nem lehetett meghatározni, hogy a korábbiakban milyen készletértékelési módszert alkalmaztak, illetve ellenőrizni az egyes termékfajtákra vagy az összes termékre vonatkozó év végi készletértékeket.

(63) Ilyen körülmények között úgy ítéltük meg, hogy a különkülön számított havi és éves termelési költségek nem megbízhatóak. Ennek megfelelően a rendes érték meghatározására szolgáló előállítási költségként meg kell tartani a vizsgált időszak végén érvényes záró árukészlet értékét, amelyhez – a Bizottsághoz a helyszíni ellenőrzés végéig beérkezett összes információnak megfelelően – a költség, illetve a ténylegesen realizálható nettó érték szolgált alapul abban az esetben, ha ez utóbbi volt az alacsonyabb.

(64) Egy másik exportáló gyártó által benyújtott, a saját ÉÁA költségeire vonatkozó kiigazítási igényt elutasítottuk azokban az esetekben, ha az adatokat már korábban figyelembe vették, illetve a pénzügyi kiadásokra és bevételekre, valamint bizonyos díjakra és adókra vonatkozóan, mivel az állítások nem egyeztek a vállalat által a kérdőívben adott válaszokkal.

(65) Ugyanez az exportáló gyártó azt állította, hogy a belföldi értékesítési tranzakciók jegyzékén le kellett volna vonni egyes visszaküldött termékeket és árengedményeket. A visszárura vonatkozó kérelmet elutasítottuk, mivel a visszáru nem kapcsolódott a vizsgált időszakban lebonyolított értékesítéshez, az ezzel kapcsolatos mennyiségek pedig nem szerepeltek a felsorolásban. Az árengedményre vonatkozó kérelmet visszautasítottuk, mivel bizonyos árengedményeket illetően a helyszíni ellenőrzés befejeződését megelőzően nem bizonyították, hogy ezek közvetlen kapcsolatban lettek volna a vizsgált értékesítésekkel, más árengedményeket illetően pedig az exportáló gyártó a kérdőívre adott válaszában ezt nem igényelte. A következetesség érdekében mindazonáltal a vizsgált időszakban az ÉÁA százalékarányának megállapításához használt nettó értékesítési adatot megnöveltük.

(66) Két exportáló gyártó amellett érvelt, hogy a szokásos üzleti gyakorlat vizsgálatához az árak és a termelési költség összehasonlítását negyedéves alapon kellene elvégezni. Rámutattak arra, hogy mind a nyersanyagárak, mind az eladási árak jelentősen csökkentek a vizsgált időszak során, s ennek megfelelően a helyes összehasonlítás érdekében a vizsgálatot negyedévente el kell végezni. Ezt a szempontot megvizsgáltuk, és a számításokat negyedéves alapon kiigazítottuk.

(67) Két exportáló gyártó azt állította, hogy a műszaki támogatási költségeket a forgalom alapján kellene felosztani a termelési költségekbe beszámítandó belföldi ÉÁA költségek kiszámolásához. Ezt az érvet elfogadtuk.

(68) Három exportáló gyártó amellett érvelt, hogy az átmeneti szakaszban indokolatlanul zárták ki a külföldi árfolyamnyereséget, illetve -veszteséget az ÉÁA költségekből. Az árfolyamnyereséget és -veszteséget általában nem vettük figyelembe, mivel a Bizottság a számla keltének napján érvényes árfolyamokat használta. Mindazonáltal, amennyiben a nyereség vagy veszteség nyersanyagbeszerzésből származott, a Bizottság a rendes érték számításokat kiigazította annak érdekében, hogy a megfelelő árfolyamnyereségeket és -veszteségeket tekintetbevegye. A továbbiakban

az említett exportáló gyártók egyike azt állította, hogy az ÉÁA költségek közé felvett külföldi árfolyamnyereséget az auditált adatok alapján kellett volna meghatározni. Ezt az érvet mindazonáltal nem fogadtuk el, mivel csak a vizsgálat viszonylag késői szakaszában kaptunk állítólag auditált adatokat, amelyeket akkor már nem tudtunk megvizsgálni.

3.3.2. *Kiviteli ár*

(69) Nem érkeztek bejelentések a kiviteli ár megállapítására vonatkozóan. Az ideiglenes vámrendeletben levont következtetéseket megerősítjük.

3.3.3. *Összehasonlítás*

(70) Két exportáló gyártó kérte a kiviteli ár és a rendes érték negyedéves, illetve egy exportáló gyártó ezek havonkénti összehasonlítását. A kérésnek eleget tettünk a negyedéves összehasonlítást kérő exportáló gyártók esetében, illetve elutasítottuk azt a harmadik exportáló gyártó esetében, amelynél nem lehetett hiteles havi/negyedéves rendes értéket meghatározni.

(71) Egy exportáló gyártó amellett érvelt, hogy jóváírást kellene biztosítani az áruk visszaszállításának fuvardíja után. Ezt az igényt mindazonáltal elutasítottuk, mivel nem tartottuk helyénvalónak, hogy belföldi szállítási költségek után engedményt írjunk jóvá olyan esetekben, ahol az értékesítést részben vagy teljesen törölték.

(72) Ugyanez az exportáló gyártó kérte, hogy jóváírást kellene biztosítani a műszaki segítségnyújtás után, azonban a jóváírásra vonatkozó kérelmet elutasítottuk, mivel a műszaki segítséget nem szerződéses vagy törvényes kötelezettség alapján nyújtották.

(73) Két exportáló gyártó azt állította, hogy az érintett termék kivitele és belföldi értékesítése eltérő kereskedői szinten történik. Ezt az érvet elfogadtuk, de lévén, hogy a kereskedői szintek közti különbséget a belföldi értékesítés megfelelő szintjének hiányában nem lehetett számszerűsíteni, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontja ii. alpontjának megfelelően különleges kiigazítást biztosítottunk.

(74) Két exportáló gyártó azzal érvelt, hogy valutaváltás miatti kiigazítást kellene biztosítani a számukra, arra hivatkozva, hogy öt hónap leforgása alatt jelentős (10 % feletti) árfolyamváltozásra került sor. A kiigazítást nem fogadtuk el, mivel úgy ítéltük meg, hogy az árfolyamváltozás ingadozó jellegű volt, nem tükrözött tartós változást.

3.3.4. *Dömpingár-különbözet*

(75) A rendes érték súlyozott átlaga és a kiviteli ár súlyozott átlaga között termékfajták szerint gyártelepi áron elvégzett, és adott esetben módosított összehasonlítás a dömping fennállását mutatta ki valamennyi megvizsgált exportáló gyártó esetében.

(76) Az említett ténymegállapításoknak megfelelően a számításokban végrehajtott módosításokat követően egy vállalat és egy vállalatcsoport dömpingár-különbözetét módosítottuk. Következésképpen módosítottuk az együttműködést elutasító valamennyi vállalat dömpingár-különbözetét is, amelyet az együttműködő vállalatok számára meghatározott legmagasabb dömpingár-különbözettel megegyező százalékban állapítottunk meg. A vámot nem tartalmazó, a CIF behozatali ár százalékaként kifejezett végleges dömpingár-különbözetek az alábbiak:

– Indo Ploy (Thailand) Ltd.	15,5 %
– Teijin Polyester (Thailand) Ltd.	26,9 %
– Teijin (Thailand) Ltd.	26,9 %
– Tuntex (Thailand) Public Co. Ltd.	27,7 %
– Nem együttműködő exportáló gyártók	27,7 %

4. **KÁROKOZÁS**

4.1. **Eljárási szempontok**

(77) A TK és egy indonéz exportáló gyártó azt állította, hogy bizonyos, a közösségi iparág meghatározásába tartozó közösségi gyártók beadványainak nem bizalmas jellegű összefoglalói hiányosak voltak, illetve nem voltak elég részletesek ahhoz, hogy a védekezéshez való jogukat megfelelően gyakorolhassák. Ennek megfelelően arra hivatkoztak, hogy az a tény, hogy a Bizottság ezt elmulasztotta tekintetbe venni, a WTO Dömpingellenes Megállapodásának (a továbbiakban DEM) és az alaprendelet 19. cikkének a megsértését jelenti.

(78) Ezzel az állítással kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 19. cikkének (4) bekezdésével összhangban ezek a felek minden adatot kézhez kaptak. Az adatszolgáltatás tartalmazta az általános információkat, valamint a Bizottság által a saját ténymegállapításaihoz felhasznált részletes bizonyítékokat is. A Bizottság emellett a szóban forgó közösségi gyártókat további nem bizalmas információk benyújtására kérte. Ezeket a nem bizalmas információkat a szóban forgó közösségi gyártók benyújtották a Bizottság által az érdekelt felek számára biztosított végleges adatszolgáltatást követően, amely érdekelt felek minden adathoz hozzáférhettek, következésképpen a védekezéshez való jogukat is gyakorolhatták. Mindenesetre, még abban az esetben is, ha a szóban forgó közösségi gyártók egyikét ki is zárnánk a közösségi iparág meghatározásából, ahogyan azt az említett felek követelik, ez a fejlemény nem befolyásolta volna a közösségi iparág állapotára vonatkozó általános következtetéseket. Megállapítottuk, hogy ennek a kizárásnak semmiféle hatása sem volna sem a közösségi iparág gazdasági mutatóinak alakulására, sem a közösségi iparág helyzetére, mivel a szóban forgó közösségi gyártó termelése a közösségi iparágban működő többi gyártó összes termeléséhez képest alacsony volt.

4.2. **A közösségi iparág meghatározása**

(79) A TK és egy indonéziai exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a közösségi iparágnak az ideiglenes rendelet (64) preambulumbekezdésében említett termelési mennyiségét túlbecsülték. Pontosabban azt hangsúlyozták, hogy megállapították, hogy a közösségiiparág meghatározásába tartozó

hét együttműködő közösségi gyártó a teljes közösségi termelés mintegy 85 %-át képviseli, a panaszban viszont az szerepel, hogy a kilenc panaszos gyártó a közösségi termelésnek ugyanekkora részét képviseli.

(80) Azzal érveltek továbbá, hogy közösségi iparág meghatározásába tartozó két panaszos közösségi gyártó az egyik érintett országbeli exportáló gyártóhoz kapcsolódó vállalatok. A Bizottság következetes gyakorlatának megfelelően ezt a két gyártót ki kellene zárni a közösségi iparágból.

(81) A közösségi iparág reprezentativitásának tekintetében megjegyzendő egyrészt, hogy a panaszban szereplő adatok az 1998. év 10 hónapjára vonatkoznak. Ezeket az adatokat vetítettük rá a 12 hónapos időszakra. Ennek alapján a kilenc panaszos vállalat valójában a teljes 1998-as közösségi termelés kb. 89 %-át képviselte. Másrészt, a jelenlegi vizsgálat során kapott és a közösségi iparágat alkotó hét együttműködő közösségi gyártó szintjén ellenőrzött adatok alapján a vizsgálat kimutatta, hogy azok a teljes 1998-as közösségi termelés kb. 85 %-át képviselték. Következésképpen a teljes közösségi termelésnek a közösségi iparág által képviselt, az ideiglenes rendelet (64) preambulumbekezdésében említett részarányát megerősítjük.

(82) Hangsúlyozandó, hogy az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezések nem zárják ki automatikusan a közösségi iparágból azokat a közösségi gyártókat, akik érintett exportáló gyártóhoz kapcsolódnak. Az említett cikk azt állapítja meg, hogy a „közösségi iparág" jelentheti a többi gyártót abban az esetben, ha kiderül, hogy egyes gyártók exportőrökhöz kapcsolódnak. A helyzetet tehát az alaprendelet 4. cikkének (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően esetenként külön-külön kell vizsgálni. Az exportőrökhöz kapcsolódó közösségi gyártókat valójában akkor kell kizárni a közösségi iparág meghatározásából, ha e kapcsolat hatására az érintett gyártó a többi gyártótól eltérően viselkedik.

(83) Az említett szempontok alapján a vizsgálat kimutatta, hogy a szóban forgó két közösségi gyártó nem viselkedett azoktól az egyéb gyártóktól eltérően, akik nem álltak kapcsolatban az érintett exportáló gyártókkal. Teljes mértékben támogatták a jelenlegi vizsgálat megindításához vezető panaszt, és aktívan részt vettek a vizsgálatban. A helyszíni ellenőrzések során és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján továbbá nem találtunk a két szóban forgó vállalat működésével és üzleti döntéseivel kapcsolatos, az érintett országok részvényesei által előírt semmiféle alapszabályi vagy szervezeti korlátozást. Végezetül, a TK és az említett exportáló gyártó nem bizonyította az ilyen korlátozó jellegű ellenőrzés meglétét. Következésképpen megerősítést nyert, hogy a két közösségi gyártót nem szabad kizárni a közösségi termelés, tehát a közösségi iparág meghatározásából. Mivel a közösségi iparág meghatározására vonatkozóan nem érkezett további megjegyzés, az ideiglenes vámrendelet (64) preambulumbekezdésében foglalt megállapításokat megerősítjük.

4.3. **A károkozás elemzési időszaka**

(84) Az indonéz kormány azt állítja, hogy ahhoz, hogy a károkozás megállapításának alapjául szolgáló tendenciákról értelmezhető értékelést készíthessünk, a vizsgált mutatókra vonatkozó információkat a vizsgált időszakkal összhangban, 1996-tól kezdődően, 12 hónaponként kell megállapítani.

(85) Megjegyzendő, hogy a vizsgált időszak 1998 utolsó kilenc, és 1999 első három hónapjára terjed ki. Az 1996-1998. naptári év mutatóinak vizsgálatába tehát a vizsgált időszak háromnegyed része beletartozik. Az 1998-as adatok és a vizsgált időszak adatainak összehasonlítása tehát egyszerűen 1999 első negyedévének a mutatókra gyakorolt hatását tükrözi, s így semmiképpen sem érvényteleníti a mutatók alapján megállapított tendenciák vizsgálatát. Ezt az igényt ennek megfelelően elutasítottuk.

(86) Az indonéz kormány azzal érvelt továbbá, hogy a károkozás felmérésének időszaka, amely 1996-tól a vizsgált időszakig terjedt, eltér a dömping értékelésének időszakától, azaz a vizsgált időszaktól. Mivel a két időszak nem esik egybe, az indonéz kormány a károkozással kapcsolatos megállapításokat jogilag aggályosnak tekinti. Azzal érvelt továbbá, hogy ha a károkozás értékelésének alapjául 1998-at választanánk, akkor valamennyi mutató alakulása jelentősen eltérő volna.

(87) A károkozási vizsgálat célja, hogy értékeljük a behozatali dömpingnek a vizsgált időszakban a közösségi iparág gazdasági helyzetére gyakorolt hatását. Ebbe beletartozik a vizsgált időszak során történő károkozásra vonatkozó ténymegállapítás. Az elemzés elvégzése érdekében a vizsgált időszakot megelőző több év adatai alapján több mutató alakulását határozzuk meg. Ennek megfelelően az indonéz kormány javaslata alapján a vizsgált időszakbeli és valamely adott korábbi év mutatóinak összehasonlítása nem befolyásolja az elemzés során kapott eredményeket. Tulajdonképpen a károkozással kapcsolatos ténymegállapítás szempontjából lényeges mutatóknak a vizsgált időszakig tartó több évre visszamenő változásait vizsgáljuk, és nem a vizsgált időszaknak és valamely azt megelőző adott év adatainak az abszolút értelemben történő összehasonlítását végezzük.

4.4. **Közösségi fogyasztás**

(88) Két exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a közösségi fogyasztással kapcsolatban az ideiglenes vámrendelet (65) preambulumbekezdésében meghatározott adatokban jelentős pontatlanságok vannak. Különösen azzal érveltek, hogy a közösségi iparág termelési, értékesítési és készletadatai nincsenek összhangban egymással. Azt állították továbbá, hogy a Bizottság nem közölte, milyen alapon állapították meg az együttműködést elutasító közösségi gyártók értékesítését.

(89) A fogyasztásra vonatkozó adatok összevetésével kapcsolatban megjegyzendő, hogy a közösségi iparághoz tartozó vállalattal kapcsolatban álló egyik közösségi gyártó a vizsgált időszakot megelőzően megszűnt. Ettől a vállalattól ennek megfelelően nem volt lehetőség megbízható adatok beszerzésére a gyártást és a gyártó kapacitást illetően. Ami az értékesítési és készletadatokat illeti, ez a vállalat értékesítését kizárólag a közösségi iparághoz tartozó kapcsolódó vállalaton keresztül folytatta. Ennek megfelelően az értékesítésre és a készletekre vonatkozóan megbízható információt kaptunk ez utóbbi vállalattól a szóban forgó teljes időszakra vonatkozóan, és az adatokat megfelelően egyeztettük.

(90) Végezetül, az ideiglenes vámrendeletben a Bizottság az együttműködést elutasító közösségi gyártók által értékesített mennyiséget a rendelkezésére álló tények alapján becsülte meg. Az együttműködést elutasító egyik gyártó esetében a Bizottság kérdőívére adott részleges válaszában szereplő adatokat, a többiek esetében pedig a panaszban feltüntetett adatokat használtuk.

(91) Az említett magyarázatok alapján az ideiglenes vámrendelet (65) preambulumbekezdésében foglalt fogyasztási adatokat megerősítjük.

4.5. **Az érintett országokból származó VPSZ-nek a Közösségbe irányuló behozatala**

(92) Néhány exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a thaiföldi VPSZ behozatalát nem indokolt az ausztrál és indonéziai behozatallal összesítve értékelni, mert az az 1996-os és 1997-es fogyasztás kevesebb mint 1 %-át tette ki.

(93) Az összesítéssel kapcsolatban úgy ítéljük meg, hogy annak megítélése, hogy valamely dömpingellenes vizsgálat által érintett országból származó behozatal elhanyagolható-e, kizárólag a vizsgált időszakra vonatkozóan történhet. A dömpingár-különbözetet és károkozást a vizsgált időszakra vonatkozóan állapítjuk meg. Mivel a thaiföldi behozatal ebben az időszakban az elhanyagolható szintet meghaladta, az említett követelést elutasítottuk.

4.5.2. *Alacsonyabb árak*

(94) Néhány exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottság az alacsonyabb árak meghatározásakor nem vette figyelembe a VPSZ különböző fajtái közötti minőségi különbségeket, s ez helytelen eredményhez vezetett. Véleményük szerint az első osztályú, a gyengébb minőségű és az újrafeldolgozott VPSZ-féleségek árait külön-külön kellene összehasonlítani. Azt állítják továbbá, hogy a kereskedői szintek szerinti kiigazítást is el kellett volna végezni, mivel ők többnyire nagykereskedők és forgalmazók felé értékesítenek, a közösségi iparág pedig elsősorban a végfelhasználók felé értékesít VPSZ-t.

(95) E követelések alapján a gyengébb minőségű és az újrafeldolgozott VPSZ árait külön-külön összehasonlítottuk, és úgy ítéltük meg, hogy a kereskedői szintek alapján történő kiigazítást jóvá kell hagyni minden exportáló gyártó számára, beleértve azokat is, akik kizárólag nagykereskedők és forgalmazók felé értékesítenek. Az árak összehasonlításának eredményei Ausztrália esetében az ideiglenes szakaszban megállapítottnál valamivel magasabb, Indonézia és Thaiföld esetében pedig valamivel alacsonyabb árkülönbözeti arányt mutatnak. A módosított árkülönbözeti számítások eredménye a közösségi iparág forgalmára vetítve, és figyelembe véve mindkét fenti követelést, az érintett országok esetében 24,9 % és 46,8 % között, vállalatonként pedig 17,7 % és 61 % között volt.

4.6. **A közösségi iparág gazdasági helyzete**

4.6.1. *Általános megállapítások*

(96) A TK és egy exportáló gyártó azt állítja, hogy a Kereskedelmi Világszervezet dömpingellenes megállapodásának egy értelmezése alapján a közösségi iparág gazdasági helyzetének elemzéséhez az iparág állapotára hatással lévő valamennyi gazdasági tényező és mutató alakulását elemezni kell, beleértve a termelékenységet, a beruházások megtérülését, a tényleges dömpingár-különbözet nagyságát, a pénzforgalomra gyakorolt negatív hatásokat, a béreket és a növekedést.

(97) Vitatták továbbá az ideiglenes vámrendeletben egyes károkozási tényezőkre vonatkozóan megadott adatok pontosságát. Véleményük szerint, bár a jelenlegi vizsgálatban ugyanaz a hét közösségi gyártó alkotja a közösségi iparágat, mint egy korábbi vizsgálatban, az egyes károkozási tényezőkkel kapcsolatban meghatározott adatok a két vizsgálat során különbözőek voltak. Ennek megfelelően követelték a korábbi eljárásban részt vevő vállalatok nevének nyilvánosságra hozatalát.

(98) E tekintetben emlékeztetni kell rá, hogy az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése több tényezőt és gazdasági mutatószámot felsorol, és a Bizottság összegyűjtötte azokat az információkat, amely lehetővé teszik a közösségi iparág állapotának értelmezhető elemzése szempontjából döntő jelentőségű valamennyi tényező és mutatószám értékelését. Ebből következik, hogy érvénytelen az az állítás, amely szerint a Bizottság elemzése hiányos volt.

(99) Megerősítjük, hogy a korábbi eljárásban nem ugyanaz a hét közösségi gyártó alkotta a közösségi iparágat, mint a jelenlegi eljárásban. A nyilvánosságra hozatalra vonatkozó kérés azonban nem fogadható el, mivel a TK és a kérdéses exportáló gyártó a korábbi eljárásban nem szerepeltek érdekelt félként.

4.6.2. *Termelés, kapacitás és kapacitáskihasználás*

(100) Az ausztrál kormány vitatta a Bizottság által az érintett termék vonatkozásában a közösségi iparág gyártókapacitásának felmérésére használt módszert. Véleménye szerint a 7 %-os gyártókapacitás-csökkenést más termékek gyártására használt kapacitásra tekintettel állapították meg, s ezért az helytelen. Az ausztrál kormány úgy vélte, hogy a VPSZ gyártókapacitást kizárólag a vizsgálat alá eső VPSZ tényleges termelése alapján kellett volna értékelni.

(101) Az ausztrál kormány mindenesetre úgy ítélte meg, hogy a közösségi iparág gyártókapacitásának csökkenése nem egyeztethető össze a jelentős károkozás tényének megállapításával: először is azért, mert a csökkenés megakadályozta, hogy a közösségi iparág a vizsgált időszak során lezajlott jelentős piaci növekedésben (+ 27 %) részt vegyen; másodszor azért, mert a kapacitáscsökkenést az a tény idézte elő, hogy a termelést a VPSZ-nél nyereségesebb termékekre helyezték át.

(102) A gyártókapacitás felmérésének tekintetében hangsúlyozandó, hogy az érintett terméket ugyanazokon a gyártósorokon állítják elő, mint a termékcsalád egyéb termékeit. Lehetetlen és értelmetlen tehát közvetlenül megállapítani a kizárólag egy bizonyos termékre vonatkozó tényleges kapacitást az ugyanazokon a gyártósorokon előállított összes termékhez viszonyítva. A VPSZ gyártókapacitását tulajdonképpen a tényleges VPSZ-gyártásnak az ugyanazokon a gyártósorokon előállított összes termék összes mennyiségéhez viszonyított aránya alapján határoztuk meg. Következésképpen, az ausztrál kormány állításával szemben, a VPSZ gyártókapacitásának értékelése kizárólag a tényleges VPSZ-termelést veszi figyelembe.

(103) Megjegyzendő továbbá, hogy a VPSZ-gyártásról az egyéb termékek gyártására való átállást elsősorban az idézte elő, hogy a közösségi iparág a VPSZ gyártása és értékesítése terén hosszú távon veszteséget szenvedett a harmadik országokból érkező, támogatott behozatali dömping okozta folyamatos tisztességtelen verseny következtében. A kapacitáscsökkenés tehát különösen kapcsolódik a károkozás tényének megállapításához, konkrétabban pedig a dömpingelt behozatal és a közösségi iparág által elszenvedett kár közötti, később tárgyalandó okozati viszony elemzéséhez.

(104) Ennek alapján az ausztrál kormány megállapításai megalapozatlannak tekintendők. Ennek megfelelően az ideiglenes vámrendelet (72)–(74) preambulumbekezdésében foglalt adatokat, a VPSZ gyártókapacitásának meghatározására alkalmazott módszert, valamint a következtetéseket megerősítjük.

4.6.3. *A közösségi iparág eladási árai*

(105) A közösségi iparág eladási árainak részletesebb elemzését követően a Bizottság úgy találta, hogy az ideiglenes vámrendelet (76) preambulumbekezdésében foglalt táblázat adatait az alábbiak szerint kis mértékben módosítani kell:

Átlagos eladási árak	1996	1997	1998	VI
Közösségi iparág – index (1996 – 100)	100	92	92	88

(106) Néhány exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a közösségi iparág eladási árainak fent jelzett csökkenését a különösen a vizsgált időszak során bekövetkezett jelentős mértékű nyersanyagár-csökkenéssel együtt kell vizsgálni. Ennek megfelelően az eladási árak csökkenése a jelen esetben nem érvényes károkozási mutató.

(107) E tekintetben tisztázni kell, hogy az ideiglenes vámrendelet (79) preambulumbekezdésében foglalt 31 %-os gyártási költségcsökkenés valójában a nyersanyagok költségének 31 %-os csökkenését jelenti. A Bizottság elemezte a nyersanyagok árcsökkenésének az eladási árakra gyakorolt hatását. Az elemzés kimutatta, hogy a teljes közösségi iparág esetében 1996 és a vizsgált időszak között a nyersanyagköltségek fenti csökkenése a gyártási összköltségeknek kb. 23 %-át, az eladási pedig áraknak 21 %-át képviselte. Ennek alapján az ideiglenes vámrendelet (79) preambulumbekezdésében foglalt állítás, amely szerint a gyártási költségek az eladási áraknál gyorsabban csökkentek, megerősítést nyert. A helyzet valójában a jövedelmezőség, abszolút értékben kifejezett 10,7 százalékpontos emelkedését tette lehetővé a szóban forgó időszak során (az 1996-os –4 %-ról a vizsgált időszakra 6,7 %-ra).

(108) Úgy ítéljük meg mindazonáltal, hogy a közösségi iparág eladási árainak alakulását az érintett országok által érvényesített árak alakulásához viszonyítva kell vizsgálni. Az ideiglenes vámrendelet (69) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően emlékeztetünk rá, hogy az érintett országokból importált VPSZ a szóban forgó teljes időszak során csökkenő tendenciát követett. A csökkenés ebben az időszakban 22 %-os volt. Ha a közösségi iparág ezt a tendenciát követte volna, továbbra is ugyanakkora veszteséget termelt volna, mint 1996-ban.

(109) Végezetül, ha a közösségi iparágnak a közösségi piacon érvényesített árait elemezzük, nem szabad elfelejteni, hogy a közösségi iparág a vizsgált időszakban nem érte el a minimális 10 %-os nyereséget. Ilyen körülmények között úgy tekinthető, hogy a közösségi iparág eladásai árai károkozási mutatónak számítanak, mivel ez befolyásolta az iparág helyzetét.

4.6.4. *A közösségi iparág jövedelmezősége*

(110) Az ausztrál kormány azt állítja, hogy mivel a dömpingelt behozatal megjelenése előtti időre nem állnak rendelkezésre a közösségi iparág jövedelmezőségére vonatkozó adatok, nem lehet helyesen megítélni, hogy a közösségi iparág által elszenvedett kár jelentős mértékű-e.

(111) Néhány exportáló gyártó azt állítja, hogy a közösségi iparág jövedelmezőségének javulása nem utal károkozásra. Sőt, a jövedelmezőség jelentősen, nevezetesen 4 % körüli veszteségről 6 % fölötti nyereségre javult a szóban forgó időszak során. Azzal érveltek továbbá, hogy a közösségi iparág által a vizsgált időszakban elért teljes nyereség alapés különleges termékekből álló termékskálával csak abban az esetben volna tovább növelhető, ha a közösségi iparág többféle különleges VPSZ-típust gyártana és értékesítene.

(112) A jelenlegi vizsgálat kimutatta, hogy a jövedelmezőség javulása elsősorban annak köszönhető, hogy a közösségi iparág átszerveződött, ennek következtében csökkentek az értékesítési, általános és ügyviteli költségek, valamint, hogy csökkent a nyersanyagok vételára. A gyártási költségek az eladási áraknál gyorsabban csökkentek, ezáltal a közösségi iparág 1998-ban ismét nyereséget tudott termelni. Mindazonáltal hangsúlyoztuk, hogy a jövedelmezőség javulása átmeneti is lehet, és bármely hátrányos tényező, különösen a nyersanyagárak esetleges kedvezőtlen alakulása negatívan érintheti a mostani nyereségességet. Ezt a megállapítást megerősíti az a tény, hogy a VPSZ-gyártásban felhasznált fő nyersanyagokra a nyersolaj ára jelentős hatást gyakorol.

(113) Megjegyzendő, hogy a jövedelmezőségnek a szóban forgó időszak során lezajlott javulása nem jelenti automatikusan, hogy a közösségi iparág nem szenvedett jelentős kárt. Annak értékelése, hogy a közösségi iparág által elszenvedett kár jelentős mértékű volt-e, nem alapulhat kizárólag sem a jövedelmezőségen, sem az 1996 és a vizsgált időszak közötti jövedelmezőség összehasonlításán. Az alaprendelet rendelkezései több tényezőt sorolnak fel, köztük a dömpingelt behozatal mennyiségét és a dömpingelt behozatalnak az azonos termékek közösségi piaci áraira gyakorolt hatását, és megállapítják, hogy egy vagy több ilyen tényező nem ad feltétlenül döntő eligazítást a károkozásra vonatkozó negatív ténymegállapítást illetően.

(114) Az ideiglenes vámrendelet (82)–(85) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően a közösségi iparág gazdasági helyzetére vonatkozó megállapítás tekintetében az iparág jövedelmezőségét nem tekintettük a közösségi iparág által elszenvedett kár fő mutatójának. A helyzet az, hogy az iparágra vonatkozó gazdasági mutatók többségénél negatív változások figyelhetők meg: ezek a piaci részesedés, a gyártókapacitás, az értékesített mennyiség, az eladási árak, a készletek, a beruházások, a foglalkoztatás, az érintett országokból eredő dömpingelt behozatal jelentősen alacsonyabb árai.

(115) Az említettek alapján, mivel a közösségi iparág jövedelmezőségére vonatkozóan nem érkezett további megjegyzés, megerősítjük azt a következtetést, hogy a jövedelmezőség a vizsgált időszak alatt nem volt megfelelő.

4.6.5. *Piaci részesedés*

(116) Emlékeztetni kell rá, hogy az ideiglenes vámrendelet (77) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően a közösségi iparág piaci részesedése 1996 és a vizsgált időszak között jelentősen, a teljes közösségi piac 68 %-áról 50,3 %-ára csökkent.

(117) Néhány exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a közösségi iparág piaci részesedésének csökkenését az iparág az érintett országokhoz viszonyított költséghátrányát figyelembe véve kell vizsgálni. Véleményük szerint nem remélhető, hogy a közösségi iparág meg tudja tartani piaci részesedését, ugyanis gyártási költségeik az érintett exportáló gyártókénál jelentősen magasabbak.

(118) Ezt az érvet a dömpingellenes vizsgálat szempontjából érdektelennek tekintettük. Az ilyen vizsgálatok során azt kell megállapítani, hogy a behozatal dömpingelt behozatal-e, és hogy okoz-e kárt a közösségi iparág számára, és a jelenlegi esetben ezt tettük. Az exportáló gyártók esetleges költségelőnyüket teljes mértékben érvényesíthetik eladási áraikban abban az esetben, ha erre a belföldi és az exportpiacaikon egyaránt sor kerül.

4.6.6. *Következtetés*

(119) Az említettek alapján úgy tekinthető, hogy az említett érvek és követelések nem olyan jellegűek, hogy megváltoztatnák az ideiglenes vámrendelet ténymegállapításait. Következésképpen megerősítést nyertek az ideiglenes vámrendelet (82)–(85) preambulumbekezdésében foglaltak, illetve az a következtetés, amely szerint a közösségi iparág jelentős mértékű kárt szenvedett a vizsgált időszakban.

5. OKOZATI VISZONY

5.1. A dömpingelt behozatal hatásai

(120) Az ausztrál kormány azt állítja, hogy nincs bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a közösségi iparág által elszenvedett kárt az Ausztráliából származó korlátozott mennyiségű behozatal okozta. Az ausztrál kormány azt állítja, hogy az ausztrál behozatal piaci részesedése túlságosan korlátozott (a fogyasztás 2 %-a) volt ahhoz, hogy a közösségi piaci árakat befolyásolja. Éppen ellenkezőleg, nekik kellett követniük a nagy közösségi gyártók által előidézett tendenciákat. Ennek megfelelően az ausztrál kormány szerint a kárt, ha egyáltalán történt károkozás, a többi harmadik országból származó nagy mennyiségű behozatal okozta.

(121) A TK hasonlóképpen azt állítja, hogy mivel az 1996-os és 1997-es thaiföldi behozatal elhanyagolható volt, nem okozhatott kárt a közösségi iparágnak, tehát a behozatal hatásainak elemzését 1998-tól kell kezdeni.

(122) A TK és egy indonéziai exportáló gyártó azzal érvelt, hogy az ideiglenes vámrendeletben közzétett adatok alapján hibás az a Bizottságnak az a következtetése, amely szerint a közösségi iparág meggyengült. Állításuk különösen a közösségi iparág jövedelmezőségének a vizsgált időszak során bekövetkezett javulásán alapul. Annak alapja továbbá a piaci részesedésnek és az értékesítési mutatóknak a jelenlegi vizsgálat során elvégzett elemzése, valamint a tajvani és koreai VPSZ-re vonatkozó hatályvesztési felülvizsgálatból származó megfelelő 1996-os mutatók, amint azok az 1728/1999/EK rendeletben [1] megtalálhatók.

(123) Ugyanezek a felek állítják továbbá, hogy a közösségi iparág meghatározásába tartozó egyes gyártók a nagy nyereséget hozó különleges termékek gyártására összpontosít. Ennek megfelelően nem állítható, hogy a közösségi iparág sebezhető, különösen az elsősorban szabványos VPSZ-et tartalmazó indonéziai behozatallal szemben. Véleményük szerint a különleges szálak gyártásából származó igen magas haszon arra utalt, hogy a közösségi iparág a behozatal hatásaival szemben erősen védett.

(124) Az ausztrál kormány piaci részesedéssel kapcsolatos érvei tekintetében emlékeztetni kell rá, hogy a vizsgált időszakban az ausztrál behozatal egyértelműen meghaladta a minimális szintet. Megállapítható továbbá, hogy az összesített elemzéshez szükséges valamennyi feltétel teljesült. Ilyen körülmények között az egyes országok vizsgált időszakbeli és a vizsgált időszakot megelőző egyenkénti piaci részesedésére vonatkozó megjegyzések érdektelennek tekintendők. Ugyanez a megállapítás vonatkozik a TK hasonló érveire.

(125) Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az érintett országokból származó VPSZ dömpingelt behozatali árai kivétel nélkül alacsonyabbak voltak a közösségi iparág által a közösségi piacon érvényesített áraknak, s ezzel jelentős negatív hatást gyakoroltak a közösségi iparág gazdasági helyzetére. Ezt a megállapítást támasztja alá az a tény, hogy a VPSZ-piac átlátható, s hogy ennek megfelelően az árkülönbségeknek és az alacsony árajánlatoknak árleszorító hatásuk van.

(126) Úgy ítéljük meg továbbá, hogy az ausztrál kormány nem nyújtott be olyan bizonyítékot, amely ellentmondana annak az ideiglenes ténymegállapításnak, hogy a közösségi iparágat az olcsó dömpingelt behozatal következtében jelentős mértékű kár érte. Ennek megfelelően megerősítjük azt a ténymegállapítást, hogy az egyes országokból származó dömpingelt behozatali tevékenységek külön-külön is jelentős mértékű kárt okoztak a közösségi iparágnak.

(127) A közösségi iparág jövedelmezőségét az ideiglenes vámrendelet (79) preambulumbekezdése behatóan elemezte, a fenti 4.6.4. szakaszban pedig további információk találhatók. E tekintetben megjegyzendő, hogy helytelen az a megállapítás, amely szerint a közösségi iparág elsősorban nagy értékű VPSZ-t állít elő. A vizsgált időszak során a közösségi iparág értékesítése az úgynevezett alapvető VPSZ-ből, amelyet az érintett országokból is elsősorban importálnak, a teljes értékesítés több mint 72 %-át képviselte. Ez az eredmény tehát megerősíti azt a következtetést, hogy az olcsó dömpingelt behozatal a közösségi iparág egészét érinti.

(128) A tajvani és a koreai VPSZ-re vonatkozó hatályvesztési felülvizsgálatból származó 1996-os adatok érvényességével kapcsolatban elmondható, amint azt a (99) preambulumbekezdésben is kifejtettük, hogy az említett hatályvesztési felülvizsgálatban a közösségi iparágat alkotó közösségi gyártók nem azonosak a jelenlegi eljárásban a közösségi iparágat alkotók piaci szereplőkkel. Következésképpen lehetetlen összefüggő és megbízható tendenciát felállítani a hatályvesztési felülvizsgálatban szereplő 1996-os gazdasági mutatók és a jelenlegi eljárásban szereplő, ezt követő évekre vonatkozó adatok alapján. Ez a módszer téves és értelmezhetetlen eredményekhez vezetne.

5.2. Egyéb tényezők

5.2.1. *Valutaárfolyam-ingadozás*

(129) Az ausztrál kormány azzal érvelt, hogy a Bizottság nem vette figyelembe az árfolyam-ingadozásoknak az ausztrál behozatali árakra gyakorolt hatását, kiemelve, hogy a vizsgált időszakban az árfolyamnak az Ausztráliából importált VPSZ szempontjából kedvező felértékelődése ment végbe.

[1] HL L 204., 1999.8.4., 3. o.

(130) E tekintetben megjegyzendő, hogy az ebből az országból érkező behozatalt a közösségi piacon USD-ben, DEM-ben, és GBP-ben, nem pedig AUD-ban számlázták. Az ausztrál valuta árfolyama a megállapítások szempontjából tehát érdektelen.

(131) Mindenesetre megjegyzendő, hogy az ausztrál valuta árfolyama a vizsgált időszak első hét hónapjában leértékelődött, majd a következő öt hónapjában felértékelődött a vizsgált időszak első hónapjában érvényes ECU/EUR paritásához viszonyítva. Következésképpen a vizsgált időszak során nem zajlott le folyamatos leértékelődés az ausztrál valutát illetően.

5.2.2. **Nyersanyagárak az exportáló országokban**

(132) A TK azzal érvelt továbbá, hogy a thaiföldi behozatali árak a közösségi iparágra gyakorolt hatásainak megállapításakor a Bizottságnak a thaiföldi nyersanyagárak nagy mértékű csökkenését is figyelembe kellett volna vennie.

(133) Úgy ítéljük meg, hogy az említett érv a közösségi iparágat ért kár okainak elemzését nem befolyásolja. Az egyes exportáló országokban érvényes termelési költségtényezők kizárólag a dömping meghatározása szempontjából érdekesek. A károkozás és az okozati viszony szempontjából a lényeges paraméter az az ár, amelyen az érintett importált terméket a közösségi piacon értékesítik.

5.3. **Következtetés**

(134) Mivel a közösségi iparágat ért kár okára vonatkozóan nem érkezett további megjegyzés, az ideiglenes vámrendelet (99) preambulumbekezdésében foglalt megállapítást, amely szerint a dömpingelt behozatali tevékenységek külön-külön is kárt okoztak a közösségi iparágnak.

6. A KÖZÖSSÉG ÉRDEKE

6.1. A közösségi iparág érdeke

(135) Mivel az említett kérdésekre vonatkozóan nem érkezett megjegyzés, az ideiglenes vámrendelet (101) preambulumbekezdésében foglalt, a közösségi iparág érdekéről szóló ténymegállapításokat megerősítjük.

6.2. A felhasználókra gyakorolt hatás

(136) Az ideiglenes rendelet kihirdetését követően több közösségi felhasználó bejelentette, hogy a dömpingellenes vámok negatív hatással lesznek versenyképességükre a feldolgozott termékek piacán, s végeredményben veszélyeztetik a fennmaradásukat is. Véleményük szerint a dömpingellenes vámok bevezetése olyan mértékű áremelkedést fog előidézni, amelyet a feldolgozási lánc további szakaszaiban a felhasználóknak termékeik árában meg kell jeleníteniük. Mindez azután tovább növeli majd az egyéb harmadik országokból és a jelenlegi vizsgálatban érintett országokból származó olcsó feldolgozott termékek behozatalát.

(137) Az Eurofibrefill megjegyzéseket fűzött továbbá az ideiglenes vámrendelethez, azzal érvelve, hogy a közösségi iparág egyáltalán nem, illetve nem a közösségi keresletet kielégítő mennyiségben állít elő különleges NSVPSZ-t. Véleményük szerint ez a helyzet annak tulajdonítható, hogy a közösségi iparág elsősorban SVPSZ-t gyárt. Ennek megfelelően az NSVPSZ-t a dömpingellenes vámok javasolt bevezetése ellenére továbbra is külföldi forrásból kell beszerezni.

(138) Az Eurofibrefill azzal érvelt továbbá, hogy a javasolt intézkedések a felhasználókra gyakorolt hatását az egyéb országokkal (pl. Tajvannal) szemben jelenleg fennálló dömpingellenes és szubvencióellenes intézkedések figyelembevételével kellene értékelni. Véleményük szerint a közösségi iparág folyamatosan védelmet kér, s hogy a közeljövőben minden beszerzési forrást dömpingellenes vagy kiegyenlítő intézkedésekkel sújtanak majd.

(139) Az Eurofibrefill állításának alátámasztására az Eurofibrefill két tagja a közösségi iparághoz tartozó gyártók részére címzett leveleket adott át a Bizottságnak, annak igazolásául, hogy ezek a gyártók nem voltak képesek a kért VPSZ típusokat rövid határidővel leszállítani.

(140) Megjegyzendő, hogy az említett felhasználók közül néhányan, akik az ideiglenes vámok bevezetését követően jelentkeztek, nem jelentkeztek az eljárás bevezetéséről szóló értesítésben meghatározott határidőn belül, vagy nem válaszoltak a Bizottságnak az említett szakaszban kiküldött kérdőívére. Következésképpen legtöbbjük az alaprendelet 21. cikk (2) bekezdése értelmében nem volt érdekelt félnek tekinthető, és véleményüket az eljárás végleges szakaszában általában nem vehettük figyelembe.

(141) Az ideiglenes vámrendelet (102) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően továbbá a közösségi érdek vizsgálata során nagyon alacsony volt a részvételi arány. A vizsgálatban részt vevő felhasználó vállalatok a teljes közösségi piaci fogyasztás kb. 4 %-át képviselték. Ennek megfelelően úgy ítéltük meg, hogy a vállalatok számára szélesebb körben nem okozott tényleges aggodalmat a VPSZ-re vonatkozó dömpingellenes intézkedéseknek a tevékenységükre gyakorolt hatása. Mindenesetre úgy ítéltük meg, hogy nem vonhatók le értékelhető következtetések ilyen korlátozott mennyiségű információból.

(142) Az Eurofibrefill azon állításával kapcsolatban, amely szerint a közösségi iparág elsősorban az SVPSZ gyártásával foglalkozik, megjegyzendő, ahogyan azt a korábbiakban már említettük, hogy a közösségi iparág NSVPSZ termelésének és értékesítésének aránya a vizsgált időszakban a teljes termelés kb. 75 %-át tette ki. A vizsgálat tehát nem erősítette meg azt az állítást, hogy a közösségi iparág elsősorban SVPSZ-t állít elő.

(143) A különleges VPSZ-típusok hozzáférhetősége tekintetében emlékeztetni kell rá, hogy bármely típusú szál gyártása esetén legfeljebb apró műszaki nehézségek adódhatnak. A közösségi iparág tekintetében, amint azt a (20) preambulumbekezdésben is megállapítottuk, azt tapasztaltuk, hogy az jelentős pótlólagos beruházás nélkül képes minden típusú VPSZ szál előállítására. A különböző típusú szálak gyártására vonatkozó döntést befolyásoló lényeges paraméter az volt, hogy a felhasználó által fizetendő ár az előállítási költségeket és a nyereséget fedezi-e. Amíg a dömpinget folytató exportáló gyártók élvezték a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatból származó előnyt, és olcsón kínálták a VPSZ-t a közösségi piacon, a közösségi iparág nem volt képes, illetve nem volt hajlandó versenyezni velük, s ennek megfelelően a fennálló piaci körülmények között nem foglalkozott ezeknek a fajtáknak a gyártásával. A jövőben remélhető mindazonáltal, hogy amint a helyzet rendeződik, és az exportáló gyártók kiviteli tevékenységüket tisztességes piaci feltételek mellett végzik, a közösségi iparág folytatja ezeknek a termékféleségeknek a gyártását.

(144) A felhasználóipar költségszerkezetéről, az intézkedések szintjéről, valamint a dömpingelt behozatal és az egyéb szállítói források részesedéséről rendelkezésre álló információk mindenesetre azt mutatják, hogy

– a VPSZ a felhasználók feldolgozott termékeinek gyártási költségéből 25-45 %-ot képvisel,

– az érintett országok tekintetében az átlagos dömpingellenes vám 22 %,

– a teljes VPSZ-fogyasztásból 9 %-os a dömpingelt behozatal részaránya.

A javasolt intézkedések a felhasználók gyártási költségeit ennek megfelelően legfeljebb 0,5-0,9 %-kal emelhetik. Ezt a valószínűsíthető maximális növekedést viszonylag alacsonynak tekinthetjük, ha figyelembe vesszük azt a pozitív hatást, amelyet a javasolt intézkedések a hatékony piaci verseny helyreállításával a közösségi piacra gyakorolnak.

(145) A javasolt intézkedések a felhasználókra gyakorolt hatásának elemzése tehát azt mutatja, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése valószínűleg nem idézi elő az olcsó feldolgozott termékek Közösségbe irányuló behozatalának növekedését. Ez a következtetés az érintett felhasználóknak a követelésük alátámasztására szóló bizonyítékai hiányában is levonható volt, pl. a termékkel kapcsolatos korábbi intézkedések hatásai alapján.

(146) A jelenlegi intézkedéseknek a felhasználó ipar gyártási költségeire gyakorolt hatása tekintetében megjegyzendő továbbá, hogy a Bizottság által a közösségi érdekkel kapcsolatos jelenlegi vizsgálatban használt költségadatok már tükrözik a harmadik országokra vonatkozóan érvényben lévő dömpingellenes intézkedéseket.

(147) A párhuzamos szubvencióellenes eljárás keretében kivetett kiegyenlítő intézkedések tekintetében megállapítható, hogy azok a felhasználó vállalatok gyártási költségeinek 0,1-0,16 %-os emelkedését idézhetik elő. Következésképpen a javasolt dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések összhatása a felhasználóipar gyártási költségeinek 0,6-1,06 %-os emelkedését okozhatja.

(148) Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell rá, hogy, a jelenlegi eljárást és a párhuzamos szubvencióellenes eljárást is beleértve, az összes dömpingellenes eljárásban érdekelt országból származó behozatal részaránya a vizsgált időszakban a Közösség piacára érkező összes behozatal 37 %-át tette ki. Ebből következik, hogy léteznek egyéb jelentős források, amelyekre sem dömpingellenes, sem kiegyenlítő vám nem vonatkozik.

(149) Mivel a felhasználó vállalatok által felhozott érvek vizsgálata nem vezetett új következtetésekre, az ideiglenes vámrendelet (105) preambulumbekezdésében foglalt, a javasolt intézkedéseknek a felhasználókra gyakorolt hatásáról szóló megállapításokat megerősítjük.

6.3. **Következtetés**

(150) A közösségi érdek meghatározásával kapcsolatban érkezett új érvek nem tekinthetők olyan jellegűnek, hogy azok cáfolnák azt a következtetést, amely szerint semmiféle kényszerítő jellegű ok sem szól a dömpingellenes intézkedések bevezetése ellen. Az ideiglenes ténymegállapításokat ennek megfelelően megerősítjük.

7. **VÉGLEGES VÁMTÉTEL**

(151) A dömpinggel, a károkozással, az okozati viszonnyal és a közösségi érdekkel kapcsolatos következtetések alapján úgy ítéljük meg, hogy végleges dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni az ausztrál, az indonéz és a thaiföldi dömpingelt behozatal által a közösségi iparágnak okozott további kár megelőzése érdekében.

7.1. **Kárelhárítási szint**

(152) Az ideiglenes rendelet (108) preambulumbekezdésében kifejtetteknek megfelelően olyan nem káros árszintet állapítottunk meg, amely fedezi a közösségi iparág teljes előállítási költségét és méltányos nyereségét, amelyet az érintett országokból származó dömpingelt behozatal hiányában elérne.

(153) A TK és néhány exportáló gyártó azzal érvelt, hogy bár az ideiglenes vámrendelet megemlíti, hogy a közösségi iparág által a vizsgált időszakban elért 6,7 %-os haszonkulcsot a jelenlegi eljárás során továbbra is elégtelennek ítélték, a VPSZ-et és a TPF-t (terjedelmesített poliészter filamens szál) is tartalmazó korábbi eljárás [1] során azt ésszerűnek tekintették. Ezen az alapon megkérdőjelezték a jelenlegi eljárásban elvárt 10 %-os haszonkulcsot, amelyet a Bizottság véleményük szerint nem indokolt megfelelően.

[1] Fehéroroszországból származó VPSz, valamint Indonéziából és Thaiföldről származó TPF (terjedelmesített poliészter filamens szál)

(154) Más exportáló gyártók azzal érveltek, hogy a Bizottságnak az ideiglenes vámrendeletben adott indoklása, amely szerint a szükséges nyereségnek biztosítania kell a közösségi iparág hosszú távú életképességét, az Elsőfokú Bíróságnak a kérdéssel kapcsolatos jelenlegi joggyakorlata szerint érvénytelen.

(155) A szükséges nyereséggel kapcsolatban megjegyzendő, hogy a Bizottság az ideiglenes vámrendelet (79) preambulumbekezdésében jelezte, hogy minimális értéknek a 10 %-os haszonkulcs tekintendő, mivel ez biztosítja az iparág életképességét. Ezt a megállapítást az ideiglenes vámrendelet (101) preambulumbekezdésében foglaltakkal együtt kell látni, amelyben megállapítjuk, hogy a közösségi iparág egy évtizede szenved veszteséget a különböző országokból érkező termékek olcsó, dömpingelt behozatala miatt. Ebben az összefüggésben a közösségi iparágnak az ausztrál, indonéziai és thaiföldi dömpingelt behozatal megjelenése előtti nyereségszintje nem megbízható alap a nyereség meghatározásához.

(156) Megjegyzendő továbbá, és ezt maguk az exportáló gyártók is elismerték, hogy a TPF iparág teljes mértékben eltér a VPSZ-iparágtól. Ennek megfelelően úgy ítéltük meg, hogy a TPF-re vonatkozó nyereség a VPSZ-re vonatkozó nyereség megállapítása szempontjából érdektelen.

(157) Úgy ítéljük meg továbbá, hogy a közösségi iparág számára 1994-ben ésszerűnek ítélt haszonkulcs nem feltétlenül határozza meg a több, mint négy évvel később alkalmazandó arányt. Először is azért, mert a közösségi iparágnak 1994-et követően is voltak veszteségei. Másodszor azért, mert az 1994-es ésszerű nyereséget az akkor szükséges hosszú távú beruházásokra tekintettel állapítottuk meg, a jelen esetben azonban kellően figyelembe vettük a közösségi iparág hosszú távú veszteségeit, valamint, amint arra néhány exportáló gyártó rámutatott, azt a nyereségszintet, amelyet a dömpingelt behozatal hiányában lehetett volna elérni. Mindazonáltal még a javasolt 6 %-os haszonkulcs alkalmazása esetén sem változna a javasolt intézkedések mértéke, ugyanis ezek alapja továbbra is a dömpingár-különbözet maradna.

(158) Végezetül hangsúlyozandó, hogy az említett exportáló gyártók nem bizonyították, hogy a Bizottságnak az ésszerű haszonkulcsra vonatkozó módszere helytelen, továbbá semmiféle vonatkozó elemzést sem végeztek arra vonatkozóan, hogy mekkora legyen ez az érték.

(159) Következésképpen az említettek alapján az ideiglenes vámrendelet (108) preambulumbekezdésében foglaltakat megerősítjük.

7.2. **A vám formája és mértéke**

(160) Az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésével összhangban a dömpingellenes vámok a dömpingár-különbözeteknek felelnek meg, mivel a károkozási különbözeteket az érintett országok valamennyi exportőre esetében magasabbnak találtuk.

(161) A párhuzamos szubvencióellenes eljárás tekintetében mindazonáltal, a 2026/97/EK rendelet [1] (a továbbiakban szubvencióellenes alaprendelet) 24. cikke (1) bekezdésével és az alaprendelet 14. cikke (1) bekezdésével összhangban egyetlen termékre sem vethető ki dömpingellenes és kiegyenlítő vám egyaránt, a dömpingből és az exportszubvencióból származó ugyanazon helyzet kezelése céljából. A jelenlegi vizsgálatban megállapítottuk, hogy végleges dömpingellenes vámot kell kivetni az ausztrál, indonéz és thaiföldi eredetű termékek behozatalára, tehát meg kell határozni, hogy a szubvenció és a dömpingár-különbözetek ugyanabból a helyzetből következnek-e, s ha igen, milyen mértékben.

(162) A párhuzamos szubvencióellenes vizsgálat megállapította, hogy többek között Thaiföldön (minden vállalat) és Indonéziában (csak az együttműködő vállalatok) a szubvenció mértéke a minimális szint alatt volt, és ennek megfelelően kiegyenlítő vámot nem vetettünk ki.

[1] HL L 288., 1997.10.21., 1. o.

(163) Ausztrália tekintetében, ahol a szubvenció összegét alacsonyabbnak találtuk a károkozási különbözetnél, a szubvencióellenes alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése a szubvenció összegének megfelelő végleges kiegyenlítő vámot javasol. Az Ausztráliában vizsgált valamennyi szubvenciós program a szubvencióellenes alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében exportszubvenciónak minősült. A szubvenciók, mint olyanok, kizárólag az ausztrál exportáló gyártók kiviteli árait érintették, s így a dömpingár-különbözet növekedését idéztek elő. Más szóval, az egyetlen együttműködő ausztrál exportáló gyártó esetében megállapított végleges dömpingár-különbözet részben az exportszubvenció létezésének tulajdonítható. Ilyen körülmények között nem tekinthető indokoltnak mind a dömpingellenes, mind a kiegyenlítő vám kivetése a véglegesen megállapított szubvenció és dömpingár-különbözet teljes mértékében. Ennek megfelelően a végleges dömpingellenes vámot olyan módon kell kiigazítani, hogy az tükrözze az exportszubvenció hatását ellensúlyozó végleges kiegyenlítő vám kivetése után fennmaradó tényleges dömpingár-különbözetet.

(164) Az együttműködést elutasító indonéz exportáló gyártók tekintetében, ahol a szubvenció összegét alacsonyabbnak találtuk a károkozási különbözetnél, a szubvencióellenes alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése a szubvenció összegének megfelelő végleges kiegyenlítő vámot javasol. Megállapítottuk, hogy a szubvencióellenes alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében az indonéziai szubvenciós programok fele minősült exportszubvenciónak. A szubvenciók, mint olyanok, kizárólag az együttműködést elutasító indonéz exportáló gyártók kiviteli árait érintették, és a dömpingár-különbözet növekedését idézték elő. Más szóval, az együttműködést elutasító indonéz exportáló gyártók esetében megállapított végleges dömpingár-különbözet részben az exportszubvenció létezésének tulajdonítható. Ilyen körülmények között nem tekinthető indokoltnak mind a dömpingellenes, mind a kiegyenlítő vám kivetése a véglegesen megállapított szubvenció és dömping árkülönbözet teljes mértékében. Ennek megfelelően az együttműködést elutasító indonéz exportáló gyártókat illetően a végleges dömpingellenes vámot olyan módon kell kiigazítani, hogy az tükrözze az exportszubvenció hatását ellensúlyozó végleges kiegyenlítő vám kivetése után fennmaradó tényleges dömpingár-különbözetet.

(165) Az említettek alapján a vámot nem tartalmazó CIF közösségi határparitáson számított ár százalékában kifejezett végleges vámok, a szubvencióellenes eljárás eredményeit figyelembe véve, a következők:

Ország	Vállalat	A dömpingellenes vám mértéke
Ausztrália	Minden vállalat	12,0 %
Indonézia	P. T. Indorama Synthetics Tbk	8,4 %
	P. T. Panasia Indosyntec	14,8 %
	P. T. GT Petrochem Industries Tbk	14,0 %
	P. T. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries	14,0 %
	P. T. Teijin Indonesia Fiber Corporation Tbk	14,0 %
	Minden egyéb vállalat	15,8 %
Thaiföld	Indo Poly (Thailand) Ltd.	15,5 %
	Teijin Polyester (Thailand) Ltd.	26,9 %
	Teijin (Thailand) Ltd.	26,9 %
	Minden egyéb vállalat	27,7 %

(166) Az egyes vállalatok ebben a rendeletben megállapított dömpingellenes vámtételeit a jelenlegi vizsgálat ténymegállapításai alapján határoztuk meg. Ennek megfelelően a vámok a vizsgálat alatt ezeknek a vállalatoknak a tekintetében tapasztalt helyzetet tükrözik. Ezek a vámok (a „minden egyéb vállalatra” országosan alkalmazandó vámokkal szemben) kizárólag az érintett országból származó, és az említett vállalatok, azaz jogi személyek által gyártott termékek behozatalára vonatkoznak. A rendelet rendelkező részében névvel és címmel kifejezetten nem említett bármely más vállalat (a kifejezetten említett vállalatokkal kapcsolatban álló jogi személyeket is beleértve) által gyártott importtermékekre ezek a vámok nem alkalmazhatók, hanem azokra a „minden egyéb vállalatra” alkalmazandó vámot kell kivetni.

(167) Az egyes vállalatokra vonatkozó fenti egyedi dömpingellenes vámok alkalmazására irányuló bármely kérést (pl. a vállalat nevének megváltoztatását, illetve új termelő vagy értékesítési vállalatok alapítását követően) a Bizottság [1] nevére kell címezni, csatolva a vonatkozó információkat, különös tekintettel a termeléssel, a belföldi vagy az exportértékesítéssel kapcsolatos vállalati tevékenységnek például a névváltoztatással vagy a termelő, illetve értékesítési vállalatok változásaival összefüggő módosulására. A Bizottság, indokolt esetben a tanácsadó bizottsággal folytatott egyeztetést követően az egyéni vámtarifákat élvező vállalatok névsorának kiigazítása révén módosítja a rendeletet.

(168) Mivel az indonéz dömping vizsgálata mintavételezéssel történt, az alaprendelet 11. cikke (4) bekezdésének értelmében az új exportőrök felülvizsgálata az egyéni dömpingár-különbözetek megállapítása céljából Indonézia tekintetében ennek az eljárásnak a keretében nem kezdeményezhető. Mindazonáltal ahhoz, hogy a valóban új indonéziai exportáló gyártókat, valamint az országmintában nem szereplő együttműködő vállalatokat egyenlő elbánásban részesíthessük, rendelkezni kell arról, hogy az ezen utóbbi vállalatokra kivetett súlyozott átlagos vámot alkalmazzák az olyan új indonéziai exportáló gyártókra, akik egyébként az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése szerinti felülvizsgálatra lennének jogosultak.

8. **AZ IDEIGLENES VÁM BESZEDÉSE**

(169) Az exportáló gyártók esetében tapasztalt dömpingár-különbözet és a közösségi iparágnak okozott kár nagysága alapján szükségesnek ítéljük az ideiglenes vámrendelet által kivetett ideiglenes dömpingellenes vámokkal fedezett összegek végleges beszedését a véglegesen kivetett vámok összegéig abban az esetben, ha ez az összeg az ideiglenes vámok összegével egyenlő, vagy annál alacsonyabb. Ellenkező esetben kizárólag az ideiglenes vámot kell véglegesen beszedni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Végleges dömpingellenes vámot vetünk ki az ausztrál, indonéz és thaiföldi eredetű, 5503 20 00 KN-kód alá tartozó, poliészterből készült, kártolatlan, fésületlen, illetve a fonásra bármely egyéb módon előkészítetlen szintetikus vágott szálak behozatalára.

(2) A megjelölt vállalatok áruira kivetett végleges vámtételek a közösségi határparitáson számított, vámfizetés előtti nettó ár százalékában a következők:

Ország	Vállalat	Vámtétel	Kiegészítő TARIC kód
Ausztrália	Minden vállalat	12,0 %	–
Indonézia	P. T. Indorama Synthetics Tbk, Graha Irama 17th floor, Jl. H. R. Rasuna Said Blok Z-1, Kav. 1-2,P. O. Box 3375 Jakarta 12950,Indonesia	8,4 %	A051
	P. T. Panasia Indosyntec Jl. Garuda 153/74 Bandung 40184,Indonesia	14,8 %	A052
	P. T. GT Petrochem Industries Tbk, Exim Melati Building - 9th floor Jl. M. H. Thamrin Kav. 8-9, Jakarta 10230,Indonesia	14,0 %	A053

[1] European Commission, Directorate Generale Trade, Directorade C, DEM 24–8/38, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels/Belgium.

Ország	Vállalat	Vámtétel	Kiegészítő TARIC kód
	P. T. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries, Jl. Kh. Zainul Arifin Kompleks Ketapang Indah Blok B 1 No.: 23 Jakarta 11140,Indonesia	14,0 %	A054
	P. T. Teijin Indonesia Fiber Corporation Tbk, 5th floor Mid Plaza 1. Jl Jend. Sudirman Kav. 10-11, Jakarta 10220,Indonesia	14,0 %	A055
	Minden egyéb vállalat	15,8 %	A999
Thaiföld	Indo Poly (Thailand) Ltd. 35/8 MOO 4, Tambol Khunkaew Amphur Nakhornchaisri Nakhornprathom 73120 Thailand	15,5 %	A056
	Teijin Polyester (Thailand) Ltd. 19th floor, Ploenchit Tower 898 Ploenchit road, Lumpinee, Patumwan Bangkok 10330,Thailand	26,9 %	A155
	Teijin (Thailand) Ltd. 19th floor Ploenchit Tower 898 Ploenchit road, Lumpinee, Patumwan Bangkok 10330,Thailand	26,9 %	A155
	Minden egyéb vállalat	27,7 %	A999

(3) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Abban az esetben, ha valamely új indonéziai exportáló gyártó kielégítő bizonyítékot nyújt be a Bizottsághoz arról, hogy

– az 1. cikk (1) bekezdésében említett termékeket a vizsgált időszak alatt nem exportálta a Közösségbe,

– nem áll kapcsolatban egyetlen olyan indonéziai gyártóval vagy exportőrrel sem, amely az ebben a rendeletben kivetett dömpingellenes intézkedések hatálya alá esik,

– az érintett termékeket ténylegesen exportálta a Közösségbe az intézkedések alapjául szolgáló vizsgált időszakot követően, vagy visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget vállalt jelentős mennyiségnek a Közösségbe szállítására,

a Tanács a Bizottság javaslatára, a tanácsadó bizottsággal folytatott egyeztetést követően egyszerű szavazattöbbséggel úgy módosíthatja az 1. cikk (2) bekezdését, hogy az új exportáló gyártót felveszi a cikkben felsorolt, súlyozott átlagos vámot élvező vállalatok jegyzékébe.

3. cikk

(1) Az ausztrál, indonéz és thaiföldi eredetű behozatalra az ideiglenes vámrendelet értelmében kivetett ideiglenes dömpingellenes vámokkal fedezett összegeket az ebben a rendeletben kivetett végleges vámok szintjén kell beszedni. A dömpingellenes vám végleges mértékén felül fedezett összegeket el kell engedni. Olyan esetekben, amikor a kivetett végleges vám mértéke magasabb az ideiglenes váménál, kizárólag az ideiglenes vám szintjén fedezett összegeket kell véglegesen beszedni.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2000. július 10-én.

a Tanács részéről

az elnök

H. VÉDRINE